

ਅਮਰ ਸੀਹਦ ਭਾਈ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਰਫ ਭਾਈ

ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ

‘ਸੂਰਾ ਸੋ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ਜੋ ਲਹੈ ਚੀਨ ਕੇ ਰੇਤ’ ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਹੇ ਕਬਥੂ ਨਾ ਛਾਡੈ ਖੇਤੁ’ ਜਿਸ ਕੌਮ ਦੇ ਯੋਧਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਾ ਵਾਰ ਕੇ ਹੱਕ ਅਤੇ ਇਨਸਾਫ ਲਈ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਦੇਣੀਆਂ ਪੈਂਦੇ, ਉਹ ਤਾਂ ਵੀ ਪਿਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਦੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਜ਼ਾਲਮ ਸਰਕਾਰ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਵੀ ਜੋਰ ਲਾ ਲਵੇ ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਹੀਰੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਮਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਚਮਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੌਮੀ ਪਰਵਾਨੇ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਕੇ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਪਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੌਮਾਂ ਤੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੌਮਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਮਰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਭਾਈ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਰਫ ਭਾਈ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦਾ ਵੀਰਵੀਰ ਸਦੀ ਦਾ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸ਼ਹੀਦ ਯੋਧਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਾਦਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹਕੀਕਤਾਂ ਦੀ ਵਜ਼ਾਹਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਰਫ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਨਮ 12 ਦਸੰਬਰ 1965 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਬਾਹਲਾ ਡਾਕਖਾਨਾ ਗੜ੍ਹਦੀਵਾਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸੁਬੇਦਾਰ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਬੀਬੀ ਨਜੀਬ ਕੌਰ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਸਿੱਖੀ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਪਿਆਰ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਵੇਲੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਜਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਆਪ ਜੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਜਸਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਹਨ। ਆਪ ਜੀ ਤਿੰਨ ਭਰਾ ਹਨ। ਭਾਈ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਦੋ ਵੀਰ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲੱਛੂ ਅਤੇ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹਨ। ਛੋਟੀ ਉਮਰੇ 1970 ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਦੇ ਗੈਰਮਿੱਟ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿਖੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਪੰਜਵੀਂ ਜਮਾਤ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਕੂਲ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਛੇਵੀਂ ਜਮਾਤ ਖਾਲਸਾ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਗੜ੍ਹਦੀਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕ ਸੀ। ਅੱਠਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਰਾਮਪੁਰ ਖੜਾ ਵਿਖੇ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਲਿਆ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਲੈਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪ ਰਹਿਤ ਮਹਿਲਾਦਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਪੱਕੇ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਲੋਂ ਕਰਨ ਤੇ ਨਿਤਨੇਮ ਕਰਨ ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ ਜਲਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਛਕਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਨੌਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਆਪ ਜੀ ਇੱਕ ਟੰਗੇ ਅਖੰਡਪਾਣੀ ਬਣ ਗਏ। ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਤੀਖਣ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ। 1979 ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਨੰਬਰ ਲੈ ਕੇ ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਪਾਸ ਕੀਤੀ।

ਸੰਨ 1980 ਵਿੱਚ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਗੜ੍ਹਦੀਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਦਾਖਲੇ ਹੋ ਗਏ। ਬੀ. ਏ. ਪਾਰਟ ਵੱਧ ਪਾਸ ਕਰਕੇ 9 ਮਹੀਨੇ ਫਾਰਮ ਮੈਕੈਨਿਕ ਦਾ ਕੋਰਸ ਨਾਭੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਆਪ ਜੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿਤਨੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸਨ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਚੰਗੇ ਨੰਬਰ ਲੈ ਕੇ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ। ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਸੁੱਚਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੋਲਦੇ ਸਨ ਸਿਰਫ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਠ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਤਨੇਮ ਅਤੇ ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਆਦਿ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਕੰਠ ਕਰ ਲਈਆਂ ਸਨ। ਆਪ ਜੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਆਪ ਦਿੰਡੀਆ ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਬਣ ਗਏ। ਕੋਰਸ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਉਗਰਾਹੀ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਅਰੰਭ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹੀ ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵੱਧ ਤੇ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਵਲੋਂ ਅਰੰਭ ਪਰਮਸੁੱਧ ਵਿੱਚ ਜੱਥਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਜੇਲ੍ਹ ਗਏ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਰਮਸੁੱਧ ਮੋਰਚੇ ਵਿੱਚ ਆਪ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਜੱਥੇ ਦੇ ਆਗੂ ਬਣ ਕੇ ਵੀ ਗਏ। ਜੂਨ 1984 ਨੂੰ ਜਾਲਮ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਸ ਦਾ ਆਪ ਦੇ ਮਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਅਸਰ ਪਿਆ ਤੇ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਹੀ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸ ਜਾਲਮ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਇਰਾਦਾ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਇਨ ਰਾਤ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਆਪ ਜੀ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬਾਬਾ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵੀ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ।

ਚੰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਧਾਰਨੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਵਾਲੇ ਬਣਾਇਆ। ਆਪ ਜੀ ਆਲ ਦਿੰਡੀਆ ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੀ. ਆਈ. ਡੀ. ਮਿਲਣ ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਅਚਨਚੇਤ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ। ਦੁਬਾਰਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਪ ਜੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਆਪ ਜੀ ਘਰੋਂ ਚਲੇ ਗਏ। ਆਪ ਜੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਚਲੌਧਾ ਪਿੰਡ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਗੁੰਥੀ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਬੰਧ ਕਾਇਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਟਾਊਟ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ। ਆਪ ਜੀ ਨਾਲ ਦੂਸਰਾ ਸਾਥੀ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਦੋਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਕੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਥਾਣੇ ਲੈ ਆਦਾ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਚਲੌਧਾ ਪਿੰਡ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਵੀ ਨਾਲ ਹੀ ਆ ਗਈ। ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਥਾਣੇ ਰੱਖਿਆ। ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਗਵਾਈ ਭਰਨ ਤੇ ਚੋਖੇ ਦਿਨ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਪ ਜੀ ਇੱਕ ਰਾਤ ਘਰ ਰਹੇ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਫੇਰ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਜਾ ਰਲੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣੇ ਸਨ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ‘ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜਾਵੇ ਮੇਰਾ ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਨਾ ਜਾਵੇ’ ਮੇਰਾ ਸੀਸ ਪੱਥ ਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਸੀਸ ਪੱਥ ਦੇ ਲੋਖੇ ਹੀ ਲਾਵਾਂਗਾ। ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਆਪ ਤਰਨਤਾਰਨ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਕਿਰ ਆਪ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਮੁਖਬਰ ਨੇ ਟਾਊਟੀ ਕਰ ਕੇ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹੀ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਆਗੂ ਭਾਈ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰ ਕੇ ਸਫੈਦੇ ਦੇ ਦਰਖਤ ਨਾਲ ਕੇਸ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਮਾਰ ਕੁੱਟ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਉਸ ਬਸ ਵਿੱਚ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਛੋਟਾ ਵੀਰ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲੱਛੂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਘਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਬੇ ਦੇ ਫੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਘਰਦਿਆਂ ਨੇ ਭਾਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੌੜਭੱਜ ਕੀਤੀ। ਅੱਠ ਦਿਨ ਤੱਕ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਬਹੁ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗਾ। ਬਟਾਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿੰਘ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਸਤੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਘਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਈ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਬਾਬੇ ਦੇ ਫੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਖਬਰ ਲਗਵਾਈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਨਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਫੜਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਹਸਰ ਮਾੜਾ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਬਾਰੂਵੇਂ ਦਿਨ ਫੜਾਇਆ ਗਿਆ। ਆਪ ਜੀ ਉਂਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਟਾਫ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਇਜਹਾਰ ਆਲਾਮ ਨੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਤਸੱਦਕ ਕਰਵਾਇਆ, ਛੇ ਦਿਨ ਅੱਖਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਛੱਡੀਆਂ। ਹੋਰ ਨਾਲ ਦੇ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਪਰ ਆਪ ਜੀ ਸ਼ਿਦਕ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਪੱਕੇ ਨਿਕਲੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਮ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਸਿਰਫ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੇ। ਜਦੋਂ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੀ ਘਰ ਆਏ ਫਿਰ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਕੌਮ ਦੇ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਜਾ ਰਲੇ। ਜੇਕਰ ਕਦੇ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸਮਝਾਉਣ ਤਾਂ ਆਪ ਅੱਗੋਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਕਹੇ ਹੋਏ ਬਚਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ:

“ਪੰਥ ਵਸੋ ਮੇਂ ਉਜੜਾਂ ਮਨ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ,
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਧੰਨ ਜੋਰਾ ਤੇਰਾ।”
ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਵੀ ਪੁੱਛਣੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ‘ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਕਿ ‘ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਗਿੱਦੜ ਤਾਂ ਵੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸ਼ੇਰ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਸਿੰਘ ਸੂਰਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।’ ਫਿਰ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਮੋਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਕੜਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਮੋਹਾਂ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਆ ਗਈ। ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਲੈ ਗਈ। ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਦੇ ਬੋਲੇ ਬੋਲੇ ਤੇ ਦਸ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਬਹੁਤ ਦੌੜ ਭੱਜ ਕਰਨ ‘ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਭਣਵਈਆ ਭਾਈ ਚਮਕੌਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਆਪ ਜੀ ਦੀ

ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਜੋ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਵੜ ਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਬਹੁਤ ਦੌੜ ਭੱਜ ਕਰਨ ‘ਤੇ ਚਾਰ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਹਰਿਆਣੇ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਘਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਤਨੇ ਕਸ਼ਟ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ।

ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਛਾਪੇ ਮਾਰੇ। ਸਰਾਬਾਂ ਪੀ ਕੇ ਜੋ ਮੂੰਹ ਆਇਆ ਗੰਦੇ ਬੋਲਦੇ ਪਰ ਬਾਬਾ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੌਮ ਦਾ ਹੀਰਾ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਡਟਿਆ ਗਿਆ। ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਬੀਰ ਨਿਡਰ ਯੋਧੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੱਧ ਸੰਗਤ ਆਪ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਿਆ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਆਪ ਜੀ ਸੰਤ ਸਿਪਾਹੀ ਅਤੇ ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਦੇ ਹਸੀਦੇ ਸਨ ਕਿ ਨਿਤਨੇਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾਂ ਪਾਠ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਖਾੜਕੂ ਸਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਇੱਜ਼ਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਡਰ ਯੋਧੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਗਲਤ ਨੂੰ ਗਲਤ ਅਤੇ ਸਹੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਦੇ ਸਨ।

ਆਪ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਪਰਕ ਦੀ ਤਕਨੀਕ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਸਨ। ਆਪ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮਾਸੂਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਲੈ ਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਦਿੰਡੀਆਂ ਪਾ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪੈਸੇ ਬਟੋਰਨ ਅਤੇ ਲੁੱਟਾਂ ਖੋਹਾਂ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਆਪ ਜੀ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਤਕਨੀਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਭਾਈ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਿਸਾਖੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਨਵੀਂ ਸਾਜੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਨਾਂ ਐਡਹਾਕ ਕਮੇਟੀ ਰੱਖਿਆ। ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਭਾਈ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਭਾਈ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ੇਰ, ਭਾਈ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖੁਬਰਾਮਾ, ਭਾਈ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਆਪ ਜੀ ਦਿਨ ਰਾਤ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਜ਼ਾਲਮ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਟਾਕਰਾ ਲਈ ਗਏ ਤੇ ਕੌਮ ਦੇ ਗਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲੱਗੇ ਰਹੇ। ਕੌਮ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਸੰਗਰੂਰ, ਰੋਪੜ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਅਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਮੁੱਲ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਿਆ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਥਾਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੋਟੋ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਰੱਖ ਧੋ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਇਮਾਮ ਦੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹੇ। ਪਰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਲਾਲਚ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਆਪ ਦੇ ਹੀ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦਾ ਦਿਲ ਬੇਈਮਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਜੋ ਕਿ ਗੜ੍ਹਸ਼ੇਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਿੰਡ ਚੌਦਰਾਨ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਪੱਲੀਖਿਕੀ ਦਾ ਲੜਕਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਮਾ ਨੂੰ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ। ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਲੜਕਾ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਬਿਮਾਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੁਆਈ ਲੈ ਆਵਾਂ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਪੱਕੀ ਸੂਹ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨਿਰਪੇ ਹਨ ਆਪ ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਘਰ ਪੁਲਿਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਮਾ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਸਾਇਆਨਾਈਡ ਖਾਲ ਦੀ ਅਤੇ ਉਥੇ ਹੀ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਿਆ।

ਪਰ ਪੰਥ ਦੇ ਹੀਰੋ ਨੂੰ ਦੋ ਥਾਣੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਜੱਫਾ ਪਾ ਲਿਆ ਤਾਂ ਕੌਮ ਦਾ ਹੀਰਾ ਸੂਰਬੀਰ ਤਾਂ ਦੋਹਾਂ ਥਾਣੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਬਲੇ ਸੁੱਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪ ਕੱਧ ਟੱਪ ਕੇ 6 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੌੜਿਆ ਗਿਆ। ਪਿੱਠ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀ ਵੱਜੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪਿੰਡ ਜੋੜਾ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਕਮਾਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵੜੇ। ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪੱਕੀ ਸੂਹ ਮਿਲੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਪੰਜ ਵਜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਕਮਾਦ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬੰਠੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਕੱਲੇ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਵਾਇਰਲੈਂਸ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਫੋਰਸ ਮੰਗਵਾਈ ਗਈ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਤਾਰੀਖ ਦਿਨ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਜੋੜਾ ਨੇੜੇ ਗਿ੍ਰਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ।

ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਨਾਲ ਕੀ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਹੜਾ ਸਲੂਕ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਨਾਂਅ ਤੱਕ ਵੀ ਪੁੱਛ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰੀ ਐਡਹਾਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ

ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ, ਇਜਹਾਰ ਆਲਾਮ ਅਤੇ ਜਲਪਰ ਥਾਣੇ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਤਸੱਦਕ ਕੀਤਾ। ਕੌਮ ਦਾ ਹੀਰਾ ਚੌਕਤਾ ਮਾਰ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੀ ਗਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਜੀਵ ਪਾਠ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਜੁਆਬ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਜਦੋਂ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਦ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੱਕ ਸੱਚ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਕੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਕਰੇ ਬਚਨ ਨਿਭਾ ਕੇ ਦਿਨ ਬੁੱਧਵਾਰ 5 ਅਕਤੂਬਰ 1988 ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਬਿਰਾਜੇ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਲੰਧਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਬੀਕਾ ਵਿਖੇ ਝੂਠਾ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੀ ਖਬਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲ ਦੀ ਅੱਗ ਵਾਂਗ ਫੈਲ ਗਈ।

6 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰੀ ਐਡਹਾਕ ਕਮੇਟੀ ਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਰੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਤੇ ਦਿਲਾਕੇ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਹੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦਾ ਬਾਈਕਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਆਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਛੇ ਤਰੀਕ ਦੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਖਬਰ ਮਿਲੀ ਕਿ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਕਮਾਡੋ ਫੋਰਸ ਦੇ ਜਰਨੈਲ ਭਾਈ ਦਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਬੰਬਰ ਖਾਲਸਾ ਮੁਖੀ ਭਾਈ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬੰਬਰ, ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਿਬਰੇਸ਼ਨ ਫੋਰਸ ਦੇ ਜਨਰਲ ਭਾਈ ਗੁਰਜੰਟ ਸਿੰਘ ਬੁੱਧਸਿੰਘ ਵਾਲਾ, ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਕਮਾਡੋ ਫੋਰਸ ਦੇ ਭਾਈ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਭਾਈ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਕਤਲ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਨਾਲ ਛੇਤੀ ਹੀ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਭਾਈ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਹਾਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਭਾਈ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ੇਰ ਅਤੇ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖੁਬਰਾਮਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਭਾਈ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਾ ਝੂਠਾ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਟਾਲਾ ਤੋਂ ਖਬਰ ਲੱਗੀ ਕਿ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਭਾਈ ਜਗਮੋਲ ਸਿੰਘ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਭਾਈ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕਪੂਰਥਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਸਾਥੀ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਐਡਹਾਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਭਾਈ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਈ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ ਉਰਫ ਭਾਈ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਚੀਫ ਜਨਰਲ ਭਾਈ ਗੁਰਜੰਟ ਸਿੰਘ ਬੁੱਧਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਦੀ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਸੀ ਮੋਹੇ ਤੋਂ ਖਬਰ ਲੱਗੀ ਕਿ ਕਲ੍ਹ ਬੱਗਾਂ ਨੇੜੇ ਪੁਲਿਸ ਥਾਣੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਬੀਕਾ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ।

ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਐਡਹਾਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਭਾਈ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਵਿਖੇ ਵਿਸਾਖੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੇ ਸਾਜੀ ਸੀ। ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਗੂ ਨੌਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਲਪਰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਿੱਛੇ ਝੂਠੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਅਜਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਬਾ ਬਕਾਲਾ ਤੋਂ ਖਬਰ ਲੱਗੀ ਕਿ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਤੱਤ ਖਾਲਸਾ ਗਦਾਰ ਸੋਧ ਕਮਾਡੋ ਫੋਰਸ ਵਲੋਂ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਭਾਈ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ। ਜਿਸ ਤੇ ਬਾਬਾ ਬਕਾਲਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਜਨਰਲ ਭਾਈ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਏਰੀਆ ਕਮਾਂਡਰ ਭਾਈ ਹਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੀਡੀਏ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਚਰਚਾ ਹੋਈ। ਇਹ ਖਬਰ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਥਾਂ ਥਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਨਮਿਤ ਅਖੰਡਪਾਠ ਸਾਹਿਬ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨੇ ਵੀ ਪਿੰਡ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨਮਿਤ ਪਿੰਡ ਬਾਹਲਾ ਵਿਖੇ ਅਖੰਡਪਾਠ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਾਇਆ। ਭੋਗ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ, ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬਾਬਾ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਦਿ ਮਹਾਨ ਹਸਤੀਆਂ ਨੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਭੇਟ ਕੀਤੀ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ 101 ਛੁੱਟ ਉੱਚਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਯਾਦ 5 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਹਰ ਸਾਲ ਸ਼ਰਧਾ ਸਹਿਤ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜੋ ਸੂਰਾ ਤਿਸਹੀ ਚੋਇ ਮਰਨਾ। ਜੋ ਭਾਗੇ ਤਿਸ ਜੋਨੀ ਫਿਰਨਾ॥

ਅਮਰ ਸ਼ਹੀਦ ਭਾਈ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲੱਡੂ ਉਰਫ ਭਾਈ ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ

ਮਰਣ ਪੁਣਸਾ ਸੁਰਿਆ ਹੱਕ ਹੈ।
ਜੋ ਚੋਇ ਮਰਣੁ ਪਰਵਾਣੈ।

ਭਾਵੇਂ ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਜੁਝਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਅਸਲ ਮੌਤ ਉਹ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕੌਮ ਦੇ ਲੇਖੇ ਲਗ ਜਾਵੇ। ਜੋ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰ ਖ਼ਿਦਗੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅਸਲ ਮੌਤ ਉਹ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਹੀਦੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਛਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲੱਡੂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਅੰਖਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਬੌਝੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਪਰ ਜੋ ਘਾਟਾ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਤੇ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲੱਡੂ ਦੋਨਾਂ ਸਕੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਪਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ। ਭਾਈ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲੱਡੂ ਸ਼ਹੀਦ ਭਾਈ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਛੋਟਾ ਵੀਰ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਜਨਮ 1970 ਈ: ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਬਾਹਲਾ ਡਾਕਖਾਨਾ ਗੜ੍ਹਦੀਵਾਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੁਪਿਆਰਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸੂਬੇਦਾਰ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਬੀਬੀ ਨਾਸਿਬ ਕੌਰ ਜੀ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਆਪ ਜੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਤੇ ਜਸਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਹਨ। ਆਪ ਤਿੰਨ ਭਾਈ ਸਨ। ਭਾਈ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ, ਭਾਈ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲੱਡੂ ਅਤੇ ਭਾਈ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ।

ਭਾਈ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲੱਡੂ ਤੀਖਣ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਨ। ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕ ਸੀ। ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਉਮਰ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਆਪ ਨੇ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੇ ਚਾਦਰ ਵਿੱਛਾ ਕੇ ਉਪਰ ਸਿਰਹਾਣਾ ਰੱਖ ਕੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਣੀ ਲੈ ਕੇ ਤੇ ਗਲ ਵਿੱਚ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਜ਼ੂਰੀਆ ਪਾ ਕੇ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਤਿਨਾਮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਹੀ ਇਸ ਦੀ ਖਿਡਾਰ ਸੀ। ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਧੂ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਾਦਾ-ਜੀਵਨ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਨਾਮ ਜਪਣ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਗੋਰਮਿੰਟ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿਖੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਪੰਜ ਕਲਾਸਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਗੋਰਮਿੰਟ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਛੇਤੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਗੜ੍ਹਦੀਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਲਿਆ।

ਜਦੋਂ ਸੱਤਵੀਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਰਸ਼ਨ ਵਾਸਤੇ ਗਏ। ਉਥੇ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਸੱਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖਾਲਸਾ ਭਿਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਤੇ ਬਚਨ ਸੁਣੇ। ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਵਾਪਸ ਘਰ ਆਏ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਸਤੇ ਸੰਕੂਲ ਚਲੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਾਲਾ ਬਸਤਾ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪੁੰਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਆਪ ਗੜ੍ਹਦੀਵਾਲਾ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਬੰਨ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਆਪ ਭਿਡਰਾਂ ਜੱਬੇ ਵਿੱਚ ਹਲ ਗਏ। ਬ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਭਿਡਰਾਂਵਾਲੇ ਸੱਤਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ, “ਸਿੰਘਾਂ ਤੇਰੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਉਮਰ ਹੈ ਤੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਥੇ ਆਇਆਂ ਹੋ। ਤੇਰੇ ਘਰਦੇ ਤੋਂ ਲੁੱਭਦੇ ਹੋਣਗੇ।

ਜਦੋਂ ਸੱਤਾਂ ਨੇ ਇੰਨੀ ਗੱਲ ਪੁੱਛੀ ਤਾਂ ਅੱਗੋਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਮਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀ ਖਾਤਰ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਇਥੇ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੱਕ ਤਨ ਮਨ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਲੱਡੂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਇਹ ਜਿਹੇ ਸੂਰਮੇ ਜਾਨਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣਗੇ। ਬੱਸ ਉਸੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਆਪ ਜੱਬੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਧਰਮਪ੍ਰਧ ਮਰਦੇ ਵਿੱਚ ਵਧ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਹਿੰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ। ਜਦੋਂ ਘਰੇਲਿਆਂ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਲੈਣ-ਜਾਣ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦੇਣਾ

“ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜਾਵੇ ਮੇਰਾ ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਨਾ ਜਾਵੇ।”

ਫਿਰ ਜਦੋਂ 1984 ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਆਪ ਦੇ ਮਨ ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਅਸਰ ਹੋਇਆ। ਆਪ ਦਿਨ ਰਾਤ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਸੋਚਣ ਲੱਗੇ। ਭਾਈ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਲੱਡੂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਤੂੰ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਹ ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਅੱਗੋਂ ਕਹਿ ਦੇਣਾ ਕਿ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀਆਂ ਵਜੀਆਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਬੀਰ ਜਾਵਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਸੱਤਾਂ ਨਾਲ ਬਚਨ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕ ਸੀ।

ਉਥੇ ਆਪ ਜੀ ਕਾਰਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਸੱਤ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਡੇਰੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਥੇ ਆਪ ਹੱਥੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਤੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਕਾਇਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਫਿਰ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਤ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਕਾਰਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਅਪਣੇ ਨਾਲ ਲੱ ਗਏ। ਉਥੇ ਆਪ ਜੀ ਤਨ, ਮਨ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।

ਕੁਝ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਆਪ ਜੀ ਸੱਤ ਬਾਬਾ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਗਏ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਾਂਗ ਉਗਰਾਹੀ ਕਰਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੰਭਾਲ ਲਈ। ਉਗਰਾਹੀ ਕਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪੱਕੀ ਸੂਰ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲੱਡੂ ਸੱਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਰਧਾਲੂ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ ਦਾ ਛੋਟਾ ਵੀਰ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵੀਰ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਹਨ।

ਕਈ ਵਾਰ ਸੱਤ ਬਾਬਾ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸੱਤ ਬਾਬਾ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਉਗਰਾਹੀ ਕਰਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭੱਟ ਜਾਂਦੇ। ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਉਗਰਾਹੀ ਕਰਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਤਰਨਤਾਰਨ ਨੇੜੇ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਮਹਾਂਰਾਜ ਦੀਆਂ ਬੀਤਾਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਭਵਨ ਬਣਾਇਆ। ਬਟਾਲਾ ਵਿੱਚ ਤੇ ਪਿੰਡ ਮਾਣਕੋ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਅਪਣੇ ਹੱਥੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਆਪ

ਜੀ ਦਾ ਦਿਸਾਗ ਬਹੁਤ ਦੁਸਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੱਡੀਆਂ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਹਿਰ, ਉਗਰਾਹੀ ਕਰਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਲੰਗਰ ਛਕਾਉਣ ਤੇ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਆਪ ਬਹੁਤ ਸਾਦਾ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਗਲ ਵਿੱਚ ਖੰਭਰ ਦੀ ਕੁਤਬੀ, ਸਿਰ ਤੇ ਖੰਭਰ ਦਾ ਪਰਨਾ ਅਤੇ ਤੇੜ ਕਛਹਿਰਾ ਪਾਉਂਦੇ ਨੱਗੇ ਪੈਰੀਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਬਾਬਾ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਬਾਬਾ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੱਤ ਸੰਗਤ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਫੜੇ ਜਾਣ ਤੇ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲੱਡੂ ਦਾ ਨਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਬਾਬਾ ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਆਪ ਮੁਕਤਸਰ ਆਪੀ ਦੇ ਮੇਲੇ ਤੇ ਬਾਬਾ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਗਏ। ਉਥੇ ਕਿਸੇ ਟਾਉਟ ਨੇ ਮੁਖਬਰੀ ਕਰਕੇ ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਹੀ ਵਤਾ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹੀ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਬਾਬਾ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਛੋਟਾ ਵੀਰ ਹੈ। ਬਾਗ਼ ਦਿਨ ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕੋਈ ਉਪਸ਼ੁਧਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਸੱਤ ਬਾਬਾ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਇਨ ਰਾਤ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਲਈ ਪਿੰਡ ਜਾਗੀ ਗੋਲਿਆਂ ਤੋਰਵੇਂ ਦਿਨ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਸੂਰ ਮਿਲੀ ਕਿ ਭਾਈ ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ ਫਰੀਦਕੋਟ ਬਾਣੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਗ਼ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅੱਠ ਬਾਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਸਾਇਆ ਗਿਆ। ਕਿਸੇ ਬਾਣੇ ਨੇ ਤਸ਼ਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਛੱਡੀ। ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਨੇ ਆਪ ਜੀ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਤਸ਼ਦਦ ਕਰਵਾਇਆ। ਆਪ ਇੰਨੇ ਸਿਦਕ ਦੇ ਪੱਕੇ ਨਿਕਲੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੁਝਾਰੂ ਦਾ ਨਾਂਅ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਅਪਣੇ ਸਰੀਰ’ ਤੇ ਕਸ਼ਟ ਸਹਾਰਦੇ ਹੋਏ ਸਤਿਨਾਮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰੀ ਗਏ।

ਡੇਵ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਬਾਬਾ ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਸੱਤ ਬਾਬਾ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰ ਕੇ ਛੁਡਾਇਆ। ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਸਰੀਰ ਸੁੱਕ ਕੇ ਪਿਜਰ ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਸਦੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਛੁਡਵਾ ਕੇ ਲਿਆਏ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਡੂ ਵੰਡੇ ਤੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਜੇ ਛੁੱਟ ਕੇ ਆਇਆਂ ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਦਿਨ ਹੀ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਸੱਤ ਬਾਬਾ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਡੀ ਉਗਰਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਆਪ ਜੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਡੇਰੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਥੇ ਜਾ ਕੇ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਉਗਰਾਹੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਆਪ ਉਗਰਾਹੀ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਆਪ ਉਥੇ ਕਿਸੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਰਾਤ ਗਏ।

ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਘਰੇ ਵਿੱਚ ਰੁੱਤਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਂਅ ਲੈ ਦਿੱਤਾ। ਪੁਲਿਸ ਸੀ. ਆਈ. ਡੀ. ਉਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਤਤਕੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਉੱਠ ਕੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਘੋਰਾ ਪਾ ਲਿਆ। ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇ ਗੋਲੀਆਂ

ਮਰਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਜਗਰਾਵਾਂ ਬਾਣੇ ਵਿੱਚ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਤਸ਼ਦਦ ਕਰਵਾਇਆ। ਭਾਵੇਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਉਮਰ 18-19 ਸਾਲ ਦੀ ਹੀ ਸੀ ਪਰ ਆਪ ਸਿਦਕ ਦੇ ਇੰਨੇ ਪੱਕੇ ਨਿਕਲੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਂਅ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆ।

ਸੂਰਬੀਰ ਯੋਧਾ ਸੱਤਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਬਚਨਾਂ ਤੇ ਪੂਰਾ ਹਿਰਾ। ਸੱਚੀ ਸੁੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਕੇ

Rachel's

Psychic Miracles

Faith

Hope

Love

Honesty

Trust

Tarot Cards

Palm

Crystal

Ball

Unleash My Power!

Ph: 433-4622

(Across From Champlain Mall)

NORTH AMERICAN LIFE

ਲਾਈਫ, ਮੌਰਗੇਜ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪਲੈਨ, ਆਰ. ਆਰ. ਐਸ. ਪੀ. ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ!

Gurnej (Gage) Josan M.Comm.
Insurance & Financial Services

1501.666 Burrard St. Vancouver B.C.
Ph: (604) 891-5240, Ext. 295
Res: (604) 582-2524 Pager: 640-2486